

Vaddisznó vadászat hatékonyságának vizsgálata egy Pest vármegyei vadásztársaságnál

Schleiss Zsolt

Vadgazda mérnök BSc, levelező tagozat

Vadgazdálkodási és Természetvédelmi Intézet, Vadbiológiai és Vadgazdálkodási Tanszék

Belső témavezető: Katona Krisztián, egyetemi tanár Vadgazdálkodási és Természetvédelmi Intézet, Vadbiológiai és Vadgazdálkodási Tanszék

A dolgozat a vaddisznó (*Sus scrofa*) vadászatának hatékonyságát vizsgálja egy Pest vármegyei vadásztársaság vizsgált területén, 2021–2024 közötti beírókönyvi és feldolgozott adatbázis alapján. A kutatás célja annak feltárása volt, hogy napszak szerint mikor hatékonyabb a vadászat, a kiülések számának változása együtt jár-e hatékonyságnövekedéssel, valamint a szórós és a nem szórós lesen történő vadászat között kimutatható-e tartós különbség. A vizsgálat három bontásban (vizsgált lesek összesen; szórós; nem szórós) és hajnali–esti időszakra készített hatékonyság-mutatókat (teríték/kiülés, %) elemez.

Az eredmények szerint a hatékonyság esti időszakban következetesen magasabb. A 2021–2024 közötti egyszerű évatlagok alapján a vizsgált terület összesített hatékonysága 9,66%, hajnali 5,59%, esti 10,09%; a különbség +4,5 százalékpont az esti javára. Módszer szerint a szórós les átlagos hatékonysága 12,41%, a nem szórósé 7,42%; a szórós előny különösen este stabil. A teríték megoszlása és a tömegadatok arra utalnak, hogy a fiatal korosztály (süldők) hozzáférhetősége nagy, ami a darabszám növekedésével párhuzamos átlagtömeg-csökkenést eredményez. A nem szórós pontok részaránya az összerítékben ugyanakkor emelkedett, ami jó átjáró-pozicionálással és időzítéssel szóró nélkül is versenyképes teljesítményt jelez.

A nemzetközi és hazai szakirodalommal összhangban a peremvárosi zavarás (rekreáció, közlekedés) az aktivitást éjszakába tolja, a fényviszonyok (holdfény, mesterséges fény) tovább modulálják az esti sikerességet. A menedzsment szempontjából az esti kiülések priorizálása, a szóróhelyek fegyelmezett (ASP-t is figyelembe vevő) használata, valamint a nem szórós átjárópontok stratégiai kijelölése és rotációja javasolt. Demográfiai oldalról a koca–süldő arány tudatos alakítása és a minőségi komponens (felnőtt kanok) védelme indokolt, kiegészítve folyamatos monitoringgal és adaptív kvótakezeléssel.